

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116011126
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4116011126.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou v trestnej veci proti obž. C. S. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.01.2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná C. S. nar. XX.X.XXXX K. Čakajovciach, trvale bytom Č. XXX, sa podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre č. 2Pv 261/16/4403 zo dňa 14.9.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu, alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mala spáchať na tom skutkovom základe, že:

v období od 4.11.2015 doposiaľ neoprávnene užíva a bráni oprávnenej osobe, a to poškodenému U.. A. Š. E.. XX.X.XXXX, bytom E. K. E. Ž. XX, v užívaní domu, ktorý sa nachádza v obci Č. so súpisným číslom XXX zapísaným na liste vlastníctva č. XXX, evidovaným Katastrálnym odborom Okresného úradu E., ktorý poškodený nadobudol dobrovoľnou dražbou dňa 19.8.2013, pričom obvinená tento dom neoprávnene užívala a bránila poškodenému v užívaní domu tým spôsobom, že napriek výzve na odovzdanie a vypratanie nehnuteľnosti sa doposiaľ neodstáhovala, odmieta si vypratať z nehnuteľnosti vecí,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodený U.. A. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom E. K. E. Ž. Č.. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/91/2016 zo dňa 11.05.2017 bola obžalovaná C. S. uznaná vinnou z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31.08.2017 sp.zn. 4To/64/2017 uvedený rozsudok Okresného súdu Nitra zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanej C. S. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovanej, vypočutím svedka poškodeného U..

A. Š., svedka U.. O. S. a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/21/2015.

Obžalovaná C. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa so Š., ktorý nehnuteľnosť vydražil, stretla K. E. po dražbe v mesiaci august alebo september, kedy jej Š. povedal, že v dome zatiaľ môže bývať, a toto jej potvrdil aj o 2 dni pri telefonickom hovore. Š. navrhla, že mu bude platiť nájomné, nesúhlasil s jej návrhom ale neurčil žiadny termín na vysťahovanie. Š. ju raz alebo dva krát písomne vyzval, aby dom opustila. Vtedy sa s ním kontaktoval jej syn, ktorý jej povedal, že je to vybavené. Š. sa žiadnym spôsobom nedomáhal vstupu do domu. Zámky na dome nevymenila. Š. neodovzdala kľúče od domu, tieto kľúče od nej ani od jej príbuzných nežiadal, nepožiadala ju ani o ohliadku domu, ani osobne neprišiel so žiadosťou o odovzdanie nehnuteľnosti. Má vedomosť o tom, že sa vedie exekučné konanie na vypratanie nehnuteľnosti, bola jej doručená výzva na vysťahovanie, ktorú napadla odvolaním, ale odpoveď nedostala. Podala aj žiadosť na súd, aby vzhľadom na jej zhoršený zdravotný stav a finančnú situáciu bol povolený odklad exekúcie do 31.12.2017, odpoveď však nedostala. Na svoju obranu uviedla, že sa z nehnuteľnosti neodťahovala jednak z toho dôvodu, že mala záujem za finančnej pomoci svojich príbuzných, nehnuteľnosť od Š. odkúpiť, poškodený určitú dobu nenamietal, že v nehnuteľnosti býva, a okrem toho má vážne zdravotné problémy, z ktorých sa prednostne liečila.

Svedok poškodený U.. A. Š. potvrdil, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudol na základe dobrovoľnej dražby a stal sa jej vlastníkom. Niekoľkokrát vyzval bývalú vlastníčku nehnuteľnosti na odovzdanie a vypratanie nehnuteľnosti. Keď výzvy neakceptovala podal trestné oznámenia a žalobu na súd na vypratanie nehnuteľnosti. Súd právoplatne rozhodol o povinnosti obžalovanej vyprať nehnuteľnosť. Požiadal aj exekútora o výkon rozhodnutia, k realizácii výkonu však doposiaľ nedošlo, pretože obžalovaná podala námietky. V predmetnej nehnuteľnosti v Č. bol jeden krát, kedy zo zámku na dome zobral kľúč. Aj keď mal kľúč od domu viackrát do domu nešiel, pretože využil súdnu moc na vypratanie nehnuteľnosti a zrejme medzi tým bol vymenený zámok. Svedok potvrdil, že obžalovaná, s ktorou sa stretol K. E., žiadala od neho, aby im dom predal. Nepamätal sa na to, či mu navrhla, že bude v dome naďalej bývať a bude platiť nájomné. Bývalá vlastníčka mu nehnuteľnosť neodovzdala, čo vyplýva aj zo zápisnice o odovzdaní predmetu dražby. So synom obžalovanej, ktorý mal záujem o úver na spätné odkúpenie nehnuteľnosti, bol v Q., kde mu úver schválený nebol.

Svedok U.. O. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho rodičia so Š. súhlasom naďalej bývali vo vydraženej nehnuteľnosti, pretože medzi ním a Š. bola ústna dohoda o spätnom odkúpení nehnuteľnosti za vyššiu cenu, ako si ju on vydražil. Keď mu úver z dôvodu nespĺnenia podmienok nebol schválený, dohodol sa so Š., že ešte rok počká a znovu podá daňové priznanie a požiada o úver. Čo aj urobil, a bol mu úver poskytnutý, ale Š. už prestal s ním komunikovať.

Chcel sa zúčastniť dražby rodičovského domu ale k dražbe nebol pripustený. Matke chcel pomôcť spätným odkúpením nehnuteľnosti od U.. Š. ale tento nebol ochotný dohodnúť sa na cene nehnuteľnosti. Matka mu oznámila, že obdržala písomnú výzvu od Š., aby nehnuteľnosť uvoľnila. Š. osobne do nehnuteľnosti neprišiel. Nehnuteľnosť matka neuvolnila, pretože bola v domnení, že v dome môže naďalej bývať, keďže sa riešilo spätné odkúpenie domu. Od Š.J. mal informáciu o tom, že tento v tomto rodinnom dome nikdy nebol. Rodičia zámok na vchodových dverách do domu nemenili a tento zámok nemenil ani Š.. Rodičia sa v decembri 2017 z nehnuteľnosti odsťahovali do podnájmu.

V rámci dokazovania boli prečítané listinné dôkazy, z ktorých súd mal preukázané, že:

- vlastníkom nehnuteľnosti stavby - dom č. XXX v obci Č. kat. územie Č. na parcele č. XXXX/XX sa stal A. Š., ktorý nehnuteľnosť nadobudol dobrovoľnou dražbou dňa 19.8.2013 a ako vlastník je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX

- dňa 29.4.2016 obžalovaná prevzala písomnú výzvu U.. A. Š. zo dňa 10.4.2016 na odovzdanie a bezodkladné vypratanie nehnuteľnosti

-rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 9C/48/2014 zo dňa 5.6.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitra sp.zn. 25Co/1142/2014 zo dňa 24.6.2015 bola odporkyni (obž. S.) uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. úz. Č., zapísanú Okresným úradom v Nitre odbor katastrálny na LV č. XXX ako parc. č. XXXX/XX- zastavané plochy a nádvorja o výmere 402 m², parc. č. XXXX/XXX - záhrady o výmere 488 m² dom so súp. č. XXX na parc. č. XXXX/XX a to do 10 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 8.9.2015 a vykonateľnosť dňa 18.9.2015.

- zo zápisnice o odovzdaní predmetu dražby zo dňa 3.9.2013 bolo zistené, že predchádzajúci vlastník neodovzdal predmet dražby a vydražiteľ prijal predmet dražby

- zo zmluvy o podnájme bytu bolo zistené, že C. S. si prenajala byt v E., K. Č.. XX na dobu od 1.12.2017 do 1.12.2018.

Zo správy o povesti Obce Č. vyplýva, že obžalovaná sa zdržiava na adrese trvalého pobytu Č. XXX, kde žije aj jej syn Z. a manžel O. S.. Rodinný dom podľa LV č. XXX nevlastnia, nadobudol ho v dobrovoľnej dražbe nový majiteľ. Komisiou na ochranu verejného poriadku nikdy riešená nebola.

Z odpisu registra trestov ako aj z pripojeného spisu bolo zistené, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/21/2015 zo dňa 26.10.2015 bola obž. C. S. uznaná vinnou z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 04.11.2015.

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil, že je nepochybné a medzi stranami to ani nebolo sporné, že nehnuteľnosť v Č. vydražil dňa 19.8.2013 poškodený U.. A. Š.. Rovnako je nepochybné, že predmetnú nehnuteľnosť aj po vykonaní dražby naďalej obývala obžalovaná C. S. (pôvodná vlastníčka nehnuteľnosti). Ďalej mal súd preukázané, že poškodený podal na C. S. trestné oznámenie 12.3.2014, ktoré bolo riešené orgánmi činnými v trestnom konaní podaním obžaloby, o ktorej Okresný súd Nitra rozhodol pod sp.zn. 21T/21/2015 trestným rozkazom zo dňa 26.10.2015. Zároveň poškodený podal na Okresný súd Nitra aj návrh na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 5.6.2014 sp.zn. 9C/48/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co/1142/2014 zo dňa 24.6.2015 rozhodol o povinnosti C. S. vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. úz. Č. dom so súp.č. XXX. Rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 9C/48/2014 nadobudol právoplatnosť dňa 8.9.2015 a vykonateľnosť 18.9.2015. Z tohto jednoznačne vyplýva, že poškodený v čase podania ďalšieho trestného oznámenia dňa 11.3.2016 (riešenej vo veci 4T/91/2016) mal k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu na vypratanie nehnuteľnosti.

Obžalovaná C. S. vo svojej výpovedi nepoprela, že obývala nehnuteľnosť, na svoju obranu však uviedla, že ju obývala so súhlasom poškodeného, s ktorým v jej mene rokovoval o možnosti prenájmu, resp. odkúpenia nehnuteľnosti jej syn O. S.. Z výpovede tohto svedka mal súd preukázané, že skutočne o možnosti spätného odkúpenia prípadne prenájmu nehnuteľnosti rokovoval s poškodeným, ktorý tieto návrhy výslovne neodmietol, dokonca sa mu snažil pomôcť s vybavením úveru v banke.

Z výpovede obžalovanej, ktorú potvrdil aj poškodený, mal súd preukázané, že poškodený sa nedomáhal vstupu do nehnuteľnosti, bola jej však zaslaná výzva na opustenie nehnuteľnosti v určenej lehote, ktorú však nerešpektovala. Poškodený potvrdil, že v jednom prípade sa do nehnuteľnosti dostal a odniesol si aj kľúč od domu. V súvislosti s touto skutočnosťou, z výpovede obžalovanej mal preukázané, že táto aj s ostatnými členmi rodiny, naďalej v rodinnom dome bývala, bez toho aby vymenila zámok do domu a poškodený tento zámok sám nevymenil.

Z uvedených skutočností preto pre súd vyplýva, že obžalovaná nerešpektovala vôľu poškodeného ako vlastníka nehnuteľnosti, aby túto nehnuteľnosť prestala užívať do určenej lehoty a teda celkom zjavne po vydražení zasiahla do vlastníckeho práva poškodeného.

Základnou otázkou, ktorú musel súd vyriešiť bolo preto to, či takto zistený a ustálený zásah do vlastníckeho práva napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona. V prvom rade súd konštatuje, že porušenie vlastníckeho práva, t.j. v posudzovanom prípade narušenie práva vlastníka vec pokojne užívať, nie je samo o sebe trestným činom. Ochrana vlastníckemu právu pritom primárne poskytuje civilné právo, prioritne Občiansky zákonník, ktorý upravuje možnosť vlastníka obrátiť sa na civilný súd s rôznymi žalobami, napríklad so žalobou o vydanie veci, o vypratanie nehnuteľnosti, o zdržiavanie sa zásahov do vlastníckeho práva a podobne.

Súd tieto skutočnosti uvádza preto, nakoľko trestné právo je prostriedkom ultima ratio (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo znamená, že v trestnoprávnej náuke ako aj v praxi sa už tradične vychádza zo zásady pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity). Podľa tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, teda už boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné. Trestné právo v zásade nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov osôb v oblasti súkromnoprávných vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite osôb, aby „strážili“

svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Je v zásade neprijateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní a tak nahrádzali činnosť súdov v civilnom konaní. V právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, pokiaľ nie sú vedľa toho splnené všetky predpoklady vzniku trestno-právnej zodpovednosti, respektíve nie sú tieto predpoklady celkom jasne zistené. Okrem toho rovnako neprípustným je aj taká prax, keď sa štandardné civilné vzťahy riešia na úkor jedného účastníka prostriedkami trestného práva, nakoľko týmto spôsobom dochádza k nerovnému postaveniu účastníkov vo vzájomných záväzkových vzťahov.

Uvedené právne princípy a zásady musel súd aplikovať aj na posudzovaný prípad, pričom zistil, že obžalovaná nerešpektovala vôľu vlastníka nehnuteľnosti a z nehnuteľnosti sa nevysťahovala v lehote, ktorú poškodený určil. Poškodený bol pritom názoru, že obžalovaná mu zjavne aj naďalej bráni v pokojnom užívaní nehnuteľnosti. Preto poškodený sa mohol a mal domáhať ochrany svojich oprávnených práv a záujmov prostredníctvom žaloby v civilnom konaní, čo aj urobil žalobou na vypratanie nehnuteľností. Okresný súd v rozhodnutí uviedol lehotu 10 dní, ktorá sa počíta od okamihu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, počas ktorej bola obžalovaná povinná vypratať nehnuteľnosť, čím sa rozumie odstrániť všetky hnutelné veci nachádzajúcich sa v priestoroch nehnuteľnosti a zabezpečiť opustenie priestorov osobami tam sa nachádzajúcimi. Odporkyňa (obžalovaná) povinnosť uloženú súdom nesplnila v súdom určenej lehote. Preto rozhodnutie súdu nadobudlo vykonateľnosť a navrhovateľ (poškodený) sa mohol obrátiť na exekútora a podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti vypratáním nehnuteľnosti.

Pokiaľ poškodenému v prejednávanej veci vznikla škoda užívaním nehnuteľnosti obžalovanou, toto by mohlo byť posúdené ako bezdôvodné obohatenie, pretože podľa § 451 Občianskeho zákonníka je bezdôvodným obohatením majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov a kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podstata protiprávneho konania obžalovanej C. S. podľa obžaloby mala spočívať v tom, že v období od 4.11.2015 až doposiaľ neoprávnene užíva a bráni oprávnenej osobe U.. A. Š. v užívaní domu v Č. Č.. XXX, ktorý nadobudol dobrovoľnou dražbou dňa 19.08.2013, pričom obžalovaná tento dom neoprávnene užívala a bránila poškodenému v užívaní domu tým spôsobom, že napriek výzve na odovzdanie a vypratanie nehnuteľnosti sa doposiaľ neodstáhovala, odmietla si vypratať z nehnuteľnosti veci, a toto jej konanie bolo kvalifikované ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona.

Za bránenie v užívaní domu síce treba považovať akékoľvek neoprávnené a súčasne podstatné rušenie výkonu užívacieho práva oprávnenej osoby, súčasne však je ním spravidla znemožnenie prístupu do domu, výmena zámkov a následné jeho uzamknutie, zamedzenie prístupu do neho pomocou bezpečnostnej služby, prerušenie dodávky elektrickej energie, vody, tepla, plynu, ktoré bráni jeho riadnemu užívaniu, nie však neodstáhovanie sa z domu, ani odmietnutie vypratať z neho veci. Tu je potrebné uviesť, že skutkové zistenia zodpovedajú tej časti formulácie tzv. právnej vety obžaloby, podľa ktorej mala obžalovaná poškodenému brániť v užívaní domu.

Dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaná popísaným spôsobom (výmena zámkov a následné jeho uzamknutie, zamedzenie prístupu do neho pomocou bezpečnostnej služby, prerušenie dodávky elektrickej energie, vody, tepla, plynu) poškodenému znemožnila prístup do domu, dokonca poškodený tvrdil, že získal kľúč od domu a teda do domu mal prístup, keďže obžalovaná zámok do domu nevymenila.

Ďalej v predmetnej veci je treba poukázať na to, že orgány činné v trestnom konaní a najmä prokurátor pri podaní obžaloby nesprávne zažaloval dobu páchania zažalovaného skutku.

Podľa § 122 odsek 12 Trestného zákona za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu.

Podľa § 122 odsek 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok. Na rozdiel od uznesenia o vznesení obvinenia, v zmysle týchto ustanovení potom obvinenej malo byť vznesené obvinenie za skutok páchaný od 2.12.2014 (uznesenie o vznesení obvinenia vo veci

vedenej pod sp.zn. 21T/21/2015 bolo obžalovanej doručené 1.12.2014) do 8.7.2016, kedy bolo obvinenej uznesenie o vznesení obvinenia oznámené doručením vo veci vedenej pod sp.zn. 4T/91/2016. Začiatok páchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku bol povereným policajtom aj prokurátorom považovaný od 4.11.2015 (t.j. od právoplatnosti trestného rozkazu sp.zn. 21T/21/2015). Súd toto pochybenie nemohol napraviť ani v napadnutom rozsudku zo dňa 11.04.2017, pretože súd mohol a môže rozhodnúť iba o zažalovanom rozsahu spáchanej trestnej činnosti. Trvanie protiprávneho stavu poverený policajt a prokurátor ustálil pojmom „až doposiaľ“, čo je pri trvácom trestnom čine pojem neuračitý. Pri trvácom trestnom čine trestný zákon upravuje v § 122 odsek 13 Trestného zákona, kedy páchatel začína páchať nový skutok a teda aj nový trestný čin. Toto pochybenie súd v napadnutom rozsudku napravil a vo výroku o vine ustálil páchanie trestného činu po dobu od 4.11.2015 do 8.7.2016.

Napriek tomu, že poškodený prejednanú situáciu riešil v civilnom konaní, a mal už k dispozícii rozhodnutie súdu právoplatné dňa 8.9.2015 a vykonateľné dňa 18.9.2015 na vypratanie nehnuteľnosti, dňa 11.3.2016 podal na C. S. trestné oznámenie, bez toho aby sa najskôr obrátil na exekútora a podal návrh na výkon exekúcie, ba práve naopak vediac, že jeho trestné oznámenie podané 20.4.2014 bolo úspešné (hoci už v tom čase mal najskôr využiť prostriedky ochrany poskytované súdmi v civilnom konaní) a obžalovanej už bol uložený súdom trest za rovnaký trestný čin, prednostne podal ďalšie trestné oznámenie, namiesto jednoznačného riešenia tohto sporu prostredníctvom exekučného konania. Dôvodom na podanie trestného oznámenia nemôže byť príliš zdĺhavé, či nefunkčné civilné konanie (sem spadajú aj prípady keď veriteľ nedokáže uspokojiť svoju pohľadávku prostredníctvom exekučného konania).

Súd opätovne pripomína, že nie každé porušenie práva musí nutne znamenať, že došlo aj k spáchaniu trestného činu, nakoľko v opačnom prípade by každé porušenie práva muselo byť riešené v trestnom konaní, čo možno považovať za absurdné. Prostriedky trestného práva nie je možné využiť len preto, že subjekt, ktorý sa cíti v práve, celkom rezignoval na ochranu, ktorú mu majú poskytnúť súdy v civilnom konaní, respektíve exekútor v exekučnom konaní.

Z dôvodu oslobodenia obžalovanej spod obžaloby bol poškodený U.. A. Š. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a okolnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.